

Výbor pro rozvoj

2017/2052(INI)

31.1.2018

STANOVISKO

Výboru pro rozvoj

pro Rozpočtový výbor

k příštímu VFR: příprava postoje Parlamentu k VFR po roce 2020
(2017/2052(INI))

Zpravodaj: Paul Rübig

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro rozvoj vyzývá Rozpočtový výbor jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že prvořadým cílem politiky rozvojové spolupráce EU zakotveným v článku 208 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) je snižování chudoby a v dlouhodobém měřítku i její vymýcení;
1. domnívá se, že příprava příštího víceletého finančního rámce (VFR) musí vycházet ze závazku EU k provádění cílů udržitelného rozvoje, akčního programu z Addis Abeby a Pařížské dohody o změně klimatu; domnívá se dále, že podpora EU pro toto provádění v rozvojových zemích musí být zvýšena, a to při plném uplatňování zásady soudržnosti politik ve prospěch rozvoje (PCD), a rozvojová pomoc EU se musí plně řídit zásadami účinnosti pomoci a mít stále na zřeteli dlouhodobé cíle, jako je odstranění chudoby, boj proti nerovnostem a vyloučení, prosazování demokratické správy a lidských práv a posilování udržitelného rozvoje podporujícího začleňování, zejména v nejméně rozvinutých zemích, které mají největší finanční problémy;
 2. konstatuje, že v roce 2017 si přírodní katastrofy, především lesní požáry, vyžádaly v Evropě životy více než 200 lidí, přičemž shořelo přes jeden milion hektarů lesů, což je třikrát více než evropský průměr za posledních pět let; poukazuje na to, že tyto lesní požáry představují lidskou, hospodářskou a ekologickou katastrofou, která vyžaduje reakci na úrovni EU a evropsko-středomořské úrovni; domnívá se, že by se Evropská unie měla podílet na prevenci požárů a boji s nimi a na obnově oblastí po katastrofách, zejména v souvislosti s lesními požáry; má za to, že prostředky k boji s požáry jsou na vnitrostátní úrovni omezené; konstatuje v této souvislosti, že požární letadla, zejména letouny Canadair, jsou v některých vnitrostátních leteckých flotilách využívány i po skončení své doby životnosti, a proto vyžadují co možná nejrychlejší obnovu; vyzývá členské státy a EU, aby v rámci diskusí o příštím VFR učinily z posílení společných kapacit prioritou;
 3. domnívá se, že zvláštní rozvojový nástroj je nejlepší volbou pro vysoce kvalitní rozvojovou politiku v zájmu rozvojových zemí, a to především těch nejméně rozvinutých, přičemž hlavním cílem je vymýcení chudoby za současného dodržování mezinárodně schválených zásad účinnosti rozvojové pomoci;
 4. požaduje vytvoření programu Erasmus Evropa – Afrika a založení poboček významných evropských univerzit na africkém kontinentu s cílem zajistit úzké partnerství, navýšit kapacitu profesionálního začleňování mladých lidí a bojovat proti odlivu mozků;
 5. má za to, že rozvojová spolupráce musí být prováděna za maximálního dodržování mezinárodně schválených zásad účinnosti pomoci, a podporovat tedy vnitrostátní plány a strategie partnerských zemí na dosažení cílů udržitelného rozvoje;
 6. zdůrazňuje, že příští VFR musí zachovat současnou úroveň kvality a dopadu evropské pomoci a zajistit potřebné záruky, pokud jde o provádění a kontrolu projektů;
 7. připomíná závazky přijaté v rámci globální strategie EU pro zahraniční a bezpečnostní politiku a nový Evropský konsensus o rozvoji;

8. zdůrazňuje nutnost plnit závazek EU, potvrzený v Evropském konsensu o rozvoji, vyčlenit 20 % její oficiální rozvojové pomoci na sociální začleňování a lidský rozvoj; zdůrazňuje, že je nutné zaměřit se na cíle udržitelného rozvoje v oblasti zdraví, zejména na boj proti AIDS, tuberkulóze a malárii, a v oblasti bezpečnosti, potravin, vzdělání, zaměstnanosti, vody a hygieny, energetiky, průmyslu, inovací, infrastruktury, řádné správy, demokracie, právního státu, genderových otázek, životního prostředí a boje proti změně klimatu;
9. připomíná závazek EU začlenit genderové hledisko do příštího VFR a přezkoumat udržitelnost příštího VFR, aby se zajistila soudržnost politik ve prospěch rozvoje ve všech politikách EU; připomíná dále nutnost investovat do účinných prostředků umožňujících udržitelný lidský rozvoj, jako je například sexuální a reprodukční zdraví a práva;
10. připomíná zejména finanční závazky přijaté v rámci rámcové úmluvy OSN o změně klimatu a Pařížské dohody, stejně jako závazky přijaté v rámci nového Evropského konsensu o rozvoji; zdůrazňuje především nutnost zvýšit úsilí a finanční prostředky na podporu přizpůsobení se změně klimatu a omezování oteplování planety a také nutnost zrušit dotace na fosilní paliva, která škodí životnímu prostředí;
11. v této souvislosti vybízí k lepšímu využívání všech programů v rámci okruhů příštího VFR, například prostřednictvím výzkumných programů, k doplnění cílů EU v oblasti rozvojové spolupráce, k podpoře úsilí zaměřeného na řešení celosvětových výzev a k zajištění toho, aby prostřednictvím účinné politiky soudržnosti pro rozvoj (PCD) nebyla žádná politika nebo program EU v rozporu s cíli týkajícími se vymýcení chudoby, snižování nerovností v partnerských zemích a podpory lidských práv a udržitelného společenského, hospodářského a environmentálního rozvoje;
12. zdůrazňuje úlohu Evropského konsensu o rozvoji coby rámce pro společný přístup k rozvojové politice uplatňované orgány EU a členskými státy a pro provádění cílů udržitelného rozvoje; konstatuje, že by VFR měl odrážet klíčové priority výdajů na rozvoj v souladu s tímto konsensem a zahrnovat účinnost pomoci a zásady soudržnosti politik ve prospěch rozvoje;
13. připomíná nutnost vytvořit podmínky, které zaručí mladým lidem udržitelnou budoucnost, aby se stali aktivními občany svých zemí; a požaduje přijetí opatření nezbytných k posílení postavení žen v hospodářské, politické a sociální oblasti;
14. má za to, že v zájmu omezení negativních dopadů opětovného zavedení tzv. „globálního roubíkového pravidla“ jsou nutné větší investice do přístupu ke zdravotní péči v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a k souvisejícím právům;
15. požaduje zajištění rovných šancí pro ženy i muže, pokud jde o přístup k rozhodovacím strukturám a hospodářským, sociálním, politickým, technologickým a kulturním zdrojům a službám; žádá, aby byla zohledněna veškerá opatření zaměřená na boj proti násilí páchanému na ženách;
16. požaduje, aby byla potvrzena udržitelnost příštího VFR jakožto praktického způsobu zajištění soudržnosti politik ve prospěch rozvoje v rozhodnutích EU o financování; domnívá se, že takový přístup by měl zajistit, aby byly vnitřní i vnější finanční zdroje EU v souladu s cíli rozvojové spolupráce, a měl by maximalizovat účinnost celého rozpočtu EU předcházením nekonzistentním a nevhodným výdajům;

17. zdůrazňuje, že přidaná hodnota politiky rozvojové spolupráce na úrovni EU se jednoznačně projevila; poukazuje na zásadní úlohu oficiální rozvojové pomoci v nejméně rozvinutých zemích a v nestabilních státech a trvá na tom, že by EU měla splnit svůj závazek dosáhnout poměru rozvojové pomoci pro nejméně rozvinuté země k hrubému národnímu důchodu ve výši 0,20 %; upozorňuje na potenciál oficiální rozvojové pomoci usnadnit získávání finančních prostředků na rozvoj z jiných zdrojů, jak soukromých, tak veřejných, domácích i mezinárodních; podporuje nové úsilí EU o povzbuzení soukromých investic prostřednictvím kombinování grantů a půjček a poskytování záruk, a to i v zemích, v nichž jsou tyto prostředky naléhavě potřebné, zároveň však existují vysoká rizika; konstatuje, že to povede k významné potřebě finančních prostředků; zdůrazňuje, že tvorba programů v oblasti rozvojové pomoci by měla být zaměřena na více let a umožňovat předvídatelnost a zároveň ponechávat prostor pro flexibilitu a že by se při ní měly využívat různé a doplňkové způsoby plnění na základě kapacit, potřeb a výkonnosti dané země; domnívá se, že kombinované financování by mělo doplňovat a nikoli nahrazovat tradiční financování rozvoje; zdůrazňuje v této souvislosti, že při zapojení soukromého sektoru musí být dodržovány přísné normy transparentnosti a odpovědnosti;
18. požaduje podporu mezinárodní spolupráce v souladu s uznávanými mezinárodními normami pro boj proti nezákonným finančním tokům a daňovým únikům;
19. opakuje, že organizace občanské společnosti hrají významnou úlohu při oslovování nezranitelnějších a nejchudších vrstev společnosti; konstatuje, že organizace občanské společnosti potřebují dostatečnou kapacitu a podporu, mají-li podporovat, monitorovat a podávat zprávy o provádění unijních a vnitrostátních politik a podílet se na zlepšování finančních mechanismů; domnívá se, že finanční prostředky EU jsou velmi důležité z hlediska budování kapacit organizací občanské společnosti a že základním organizacím na místní úrovni musí být zaručen přístup k těmto finančním prostředkům;
20. připomíná, že v mnoha zemích se středními příjmy přetrvává vysoká úroveň nerovností, a vyzývá proto Komisi, aby pro tyto země zachovala zvláště vyčleněné prostředky; domnívá se, že rozlišování zemí z hlediska vyčleněných finančních prostředků a forem spolupráce by mělo být založeno na široké škále kritérií zohledňujících lidský rozvoj podporující začleňování, lidská práva a míru nerovností a rovněž priority země v oblasti udržitelného rozvoje;
21. je přesvědčen, že je třeba ulehčit využívání pomoci, a zdůrazňuje význam zásady převzetí odpovědnosti za rozvojovou pomoc, což vyžaduje zapojení partnerských zemí, protože ty jsou v první řadě odpovědné za vytváření strategií rozvoje; navrhuje proto zvážit zavedení odborné přípravy financované Evropskou unií, jejímž cílem by bylo umožnit lepší přístup ke stávajícímu financování ze strany EU;
22. doporučuje, aby před vyčleněním dalších prostředků oficiální rozvojové pomoci na poskytnutí záruk pro investice a podobné formy pomoci bylo provedeno důkladné posouzení finanční i rozvojové adicionality a dopadu Evropského fondu pro udržitelný rozvoj na lidská práva, společnost a životní prostředí;
23. připomíná, že zvyšování počtu svěřenských fondů využívajících rozvojové prostředky – například nouzového svěřenského fondu EU pro Afriku –, jež bylo nutné kvůli nedostatku zdrojů a flexibility, podrývá jednotnost rozpočtu a může představovat ohrožení demokratické účasti, transparentnosti, odpovědnost a účinnosti pomoci; je přesvědčen, že

využívání těchto nástrojů by mělo být jasně odůvodněné, doplňkové, časově omezené a zaměřené na plnění konkrétních cílů a nemělo by sloužit dlouhodobým cílům v oblasti rozvoje;

24. vyzývá Komisi, aby více posílila harmonizaci a soudržnost mezi svými programy dvoustranné a vícestranné rozvojové spolupráce, zejména jde-li o stejnou zemi, s cílem zvýšit účinnost pomoci EU;
25. požaduje, aby se v příštím VFR odrazily bezprecedentní potřeba humanitární pomoci a snižování rizika katastrof, připravenosti na katastrofy a epidemie a budování odolnosti v rozvojových zemích, a to prostřednictvím vyčlenění většího objemu finančních prostředků od začátku pro dobře sestavený nástroj humanitární pomoci a prostřednictvím značné rezervy na pomoc při mimořádných událostech; bere na vědomí rostoucí tlak na tyto potřeby, který vyplývá z konfliktů a válek, porušování lidských práv, špatné správy a korupce, nedostatečného poskytování či neexistence základních sociálních služeb, narůstající nerovnosti, změny klimatu a soupeření o omezené zdroje; vyzývá Komisi, aby předložila návrh, na jehož základě by platby systematicky odpovídaly závazkům týkajícím se opatření v oblasti humanitární pomoci s cílem zajistit, aby byly pro platby k dispozici dostatečné finanční prostředky; požaduje, aby se zvažilo vyčlenění většího objemu zdrojů na nástroj pro civilní ochranu a zajištění jeho větší flexibility, aby tak EU mohla poskytovat pomoc na místě těm, kdo ji potřebují;
26. má za to, že evropský mechanismus civilní ochrany je sice účinným, ale také neúplným nástrojem pro boj s lesními požáry, a je nutné jeho zlepšení; vítá proto sdělení Komise ze dne 23. listopadu 2017, v němž je navrženo vytvoření samostatné rezervy kapacit nazvané „rescEU“ a vyčlenění dalších 280 milionů EUR na evropský mechanismus civilní ochrany v zájmu financování skutečné rezervy kapacit EU, kterou budou tvořit zejména protipožární letouny EU; vyzývá členské státy a Komisi, aby uznaly, že stávající vnitrostátní infrastruktura má evropský rozměr, a podpořily vytvoření evropské sítě uzlů pro civilní ochranu a řízení rizik; vyzývá členské státy, aby začlenily návrh Komise do nového VFR s cílem umožnit co nejrychlejší financování a vývoj evropských protipožárních letadel Canadair;
27. vítá návrh Evropské komise na posilování reakce na katastrofy na úrovni EU, a to zejména prostřednictvím chystaného zavedení samostatné rezervy kapacit „rescEU“; vyzývá Komisi a členské státy, aby uznaly, že stávající vnitrostátní infrastruktura má evropský rozměr, a podpořily přípravná opatření na vytvoření evropské sítě uzlů pro civilní ochranu a řízení rizik;
28. v zájmu zvládnutí migrace požaduje, aby se uskutečnily rozsáhlé investice s cílem podpořit industrializaci, elektrifikaci a rozvoj infrastruktur, které mohou zajistit hospodářský růst podporující začlenění a důstojná pracovní místa; požaduje přijetí opatření zaměřená na ukončení obchodování s lidmi a otroctví a jakéhokoli porušování lidských práv, zejména v Libyi;
29. považuje za potřebné posilovat transparentnost zdrojů na rozvojovou a humanitární pomoc, stejně jako finančních prostředků na tuto pomoc, odpovědnost za ně a informování o nich, na základě rychlého schvalování rozpočtovým orgánem, kdykoli je to potřebné, zejména s ohledem na nově vytvořenou Agendu 2030 a s cílem dodržovat zásady soudržnosti politik ve prospěch rozvoje (PCD);

30. poukazuje na nutnost posílit klíčovou úlohu evropského nástroje pro demokracii a lidská práva při prosazování evropských hodnot po celém světě a upevňování lidských práv a demokracie ve vnější činnosti EU;
31. v zájmu co nejlepšího řízení dobrovolných návratů a podpory opětovného začleňování všech vrácených osob požaduje posílení kapacit orgánů a organizací občanské společnosti v zemích původu a tranzitních zemí v jejich oblastech působnosti;
32. zdůrazňuje, že nástroje pro financování vnější činnosti v rámci nového VFR by měly být v souladu s cíli udržitelného rozvoje a novým Evropským konsensem o rozvoji, který uznává důstojnou práci jako klíčovou hnací sílu pro dosažení udržitelného rozvoje podporujícího začleňování;
33. domnívá se, že nástroje EU pro financování vnější činnosti by měly podporovat tvorbu důstojných pracovních příležitostí a také nezbytné předpoklady a prostředí, v němž mohou pracovníci a odborové svazy reprezentovat své zájmy a svobodně působit; domnívá se v tomto kontextu, že by příští VFR měl obsahovat zvláštní finanční nástroj na podporu sociálního dialogu a sociálních partnerů v rozvojových zemích;
34. požaduje, aby příští VFR zajistil odpovídající zdroje pro ESVČ a delegace EU, a umožnil jim tak plnit jejich cíle a povinnosti v oblasti rozvojové spolupráce a humanitární pomoci;
35. požaduje, aby byl příští VFR v souladu s cíli Pařížské dohody; zdůrazňuje, že je zapotřebí navýšit financování opatření v oblasti klimatu v rozvojových zemích s cílem podpořit zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně, jakož i ochranu biologické rozmanitosti; požaduje účinné začleňování změny klimatu a otázek týkajících se životního prostředí do nástrojů EU pro financování vnější činnosti;
36. konstatuje, že příspěvek Spojeného království do rozpočtu Unie na rozvoj představuje 12 %; zdůrazňuje, že je nutné kompenzovat ztráty finančních prostředků EU na rozvojovou spolupráci způsobené brexitem; opakuje proto svůj dlouhodobý postoj, že Evropský rozvojový fond (ERF) by měl být spolu s dalšími nástroji mimo VFR začleněn do rozpočtu Unie; zdůrazňuje, že toto začlenění by mohlo zahrnovat finanční krytí nad rámec současného stropu VFR, aby nedošlo k ohrožení financování dalších politik a programů EU;
37. trvá na zachování celkové úrovně finančních prostředků na rozvojovou politiku EU se zaručením vyčlenění prostředků a na nalezení trvalého řešení, pokud jde o financování bezpečnostních výdajů EU, které jsou propojeny a sladěny s rozvojovou spoluprací;
38. cítí se povzbuzen výhodami, které může přinést začlenění do rozpočtu, jako je například silnější demokratická legitimita ERF a vyšší účinnost a účelnost rozvojové pomoci EU;
39. trvá na tom, že začlenění ERF do rozpočtu EU by nemělo vést ke snižování celkových výdajů na rozvojovou pomoc EU;
40. zdůrazňuje, že je nutné posílit a formalizovat úlohu Komise v kontrolních výborech při monitorování fondů EU a že by předběžné podmínky měly být monitorovány jak na úrovni plánování, tak na regulační úrovni; domnívá se, že občanská společnost a uživatelé služeb by měli být rovněž plně zapojeni do vytváření, provádění a monitorování projektů;

41. opakuje svůj postoj, že by ERF měl být začleněn do rozpočtu Unie; zdůrazňuje však, že by toto začlenění mělo být podmíněno geografickým přidělováním prostředků na základě potřeb zemí a ambiciózní úpravy stropů směrem nahoru, aby se zabránilo snižování současných zdrojů ERF;
42. vybízí k obezřetnosti, pokud jde o jakoukoli úpravu struktury pomoci, aby nedošlo k ohrožení zeměpisných priorit, předvídatelnosti pomoci a politické jednoznačnosti vnější činnosti podle regionů;
43. poukazuje na významnou úlohu diaspory při rozvoji prostřednictvím převodu prostředků, kompetencí a nepeněžních hodnot, což slouží na podporu míru, demokracie, řádné správy a sociální stability;
44. připomíná klíčovou úlohu, kterou v současném VFR sehrávají zvláštní nástroje, a to zejména rezerva na pomoc při mimořádných situacích, při reakci na nenadálé události včetně nejnáléhavějších humanitárních krizí mimo EU;
45. zdůrazňuje, že by příští VFR měl také umožnit, aby EU napříč různými odvětvími politik plnila závazky přijaté na Světovém humanitárním summitu v roce 2016 s cílem snížit potřeby a zlepšit poskytování humanitární pomoci;
46. zdůrazňuje, že nebyl splněn závazek dosáhnout v roce 2015 poměru oficiální rozvojové pomoci k HND ve výši 0,7 %, a připomíná současný závazek EU a jejích členských států dosáhnout této úrovně do roku 2030; požaduje, aby v příštím VFR bylo toto zohledněno a aby se posílily mezinárodní závazky EU a jejích členských států; vyzývá členské státy, které stanovené úrovně dosud nedosáhly, k předložení plánu s podrobným popisem, jakým způsobem to chtějí včas dosáhnout; připomíná, že oficiální rozvojová pomoc EU přispívá k plnění závazků členských států a může významně zlepšit efektivitu výdajů v rámci oficiální rozvojové pomoci ve prospěch rozvoje, mimo jiné díky menší roztržitosti a díky usnadnění přístupu založeného na pobídkách vůči partnerským zemím; připomíná, že bez bezpečnosti není rozvoj možný; zdůrazňuje nutnost uplatňovat zásady účinnosti rozvoje a soudržnosti politik ve prospěch rozvoje na všechny nástroje a způsoby financování;
47. požaduje, aby byl v příštím VFR vytvořen zvláštní rámec pro zámořské země a území tak, aby mohly těžit z finanční pomoci přizpůsobené ambicím partnerství mezi nimi a EU na základě zájmů a výzev, které tyto země a území s Evropskou unií sdílí, jak se uvádí ve čtvrté části SFEU, coby členové evropské rodiny a regiony strategického významu pro EU za současné podpory jejich regionální integrace;
48. domnívá se, že skutečné zjednodušení nástrojů EU pro financování vnější činnosti by mohlo posílit soudržnost a usnadnit demokratickou kontrolu a dohled; zdůrazňuje však, že toto zjednodušení by mělo respektovat právo Parlamentu na kontrolu a zásady účinnosti rozvoje a že financování rozvoje ze strany EU by mělo zachovat jeho základní cíl, tj. vymýtit chudobu, se zvláštním důrazem na nejméně rozvinuté země a nestabilní situace;
49. zdůrazňuje, že zdroje z okruhu 4 jsou během současného VFR pod velkým tlakem a že rozvojové fondy se čím dál častěji využívají jako rezerva pro nově vznikající priority v jiných oblastech politik; zdůrazňuje nutnost flexibility, která by umožnila rychlejší poskytování finančních prostředků v reakci na nenadálé události a krizové situace;

zdůrazňuje však, že by větší flexibilita neměla být na úkor zásad účinnosti a předvídatelnosti pomoci, což by mělo nepříznivý dopad na nástroje určené k plnění dlouhodobých rozvojových cílů, ani by neměla vést k omezení parlamentní kontroly a konzultací s partnerskými zeměmi a občanskou společností; požaduje hodnocení rozvojových programů VFR v polovině období;

50. připomíná význam prohlubování spolupráce při řešení problémů spojených s obchodováním, výrobou a nelegálním užíváním drog, s dětskými vojáky, nezákonnou těžbou a neudržitelným hospodařením s přírodními zdroji, s námořní bezpečností a terorismem;
51. zdůrazňuje, že rozvojové země jsou nejzranitelnější a nejčastěji zasaženy změnou klimatu; vyzývá v této souvislosti Komisi, aby zohlednila změnu klimatu ve všech finančních nástrojích a aby současný cíl, který počítá s tím, že 20 % veškerých finančních prostředků EU by se mělo vynaložit na opatření související se změnou klimatu, zvýšila;
52. naléhavě vyzývá EU a její členské státy, aby přestaly s nadhodnocováním pomoci a vyňaly ze zpráv o oficiální rozvojové pomoci nadhodnocené položky (např. náklady na uprchlíky, vzniklé náklady na studenty, vázanou pomoc, úroky z úvěrů a odpouštění dluhů);
53. je přesvědčen, že podpora míru, bezpečnosti a spravedlnosti v rozvojových zemích je klíčová, a uznává, že ke splnění cíle udržitelného rozvoje č. 16 jsou nutné výdaje související s bezpečností; opakuje, že vytvořením zvláštního a samostatného nástroje na podporu budování kapacit pro bezpečnost a rozvoj by se mělo zabránit sekuritizaci rozvojových nástrojů a financování;
54. vyzývá EU, aby rozšířila svou pomoc v oblasti udržitelného zemědělství, a umožnila mu tak vyrovnat se se změnou klimatu, a aby za tímto účelem podporovala drobné zemědělce, diverzifikaci plodin, agrolesnictví a agroekologické postupy;
55. konstatuje, že rozvojová pomoc může hrát významnou úlohu v oblasti migrace při řešení příčin nuceného vysídlování a při posilování přínosů migrace a mobility pro rozvoj; domnívá se však, že by oficiální rozvojová pomoc neměla být využívána ke krytí dárcovských nákladů souvisejících s uprchlíky, na externalizaci migračních politik za hranice EU ani na náklady na navrácení osob do zemí původu a jejich zpětného přebírání; odmítá myšlenku podmíněnosti podpory kontrolou hranic, řízením migračních toků nebo dohodami o zpětném přebírání osob jako základu partnerství a spolupráce se třetími zeměmi;
56. opakuje svou jednoznačnou výzvu k pokračování a ke zvýšení podpory a financování organizací občanské společnosti ze strany EU, které jsou samy o sobě aktéry rozvoje, a k jejich plnému a svobodnému zapojení do politického dialogu a do plánování a provádění programů v rámci nástrojů EU pro spolupráci;
57. domnívá se, že by Parlament měl přezkoumat možnosti vytvoření struktury komplexního a horizontálního mechanismu pro navázání na univerzální Agendu 2030 a jejích 17 cílů udržitelného rozvoje takovým způsobem, aby se zachovala její integrita a nedělitelnost.

INFORMACE O PŘIJETÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

Datum přijetí	24.1.2018
Výsledek konečného hlasování	+: 17 -: 2 0: 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano, Doru-Claudian Frunzuliță, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, György Hölvényi, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleftherios Synadinos, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Ádám Kósa, Paul Rübig, Judith Sargentini, Adam Szejnfeld
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Jean Lambert, Miroslav Mikolášik

**JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ
VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO**

17	+
ALDE	Charles Goerens
EFDD	Ignazio Corrao
PPE	György Hölvényi, Ádám Kósa, Miroslav Mikolášik, Paul Rübig, Adam Szejnfeld, Bogdan Brunon Wenta
S&D	Doru-Claudian Frunzuličá, Enrique Guerrero Salom, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Elly Schlein
Verts/ALE	Jean Lambert, Judith Sargentini

2	-
NI	Eleftherios Synadinos
PPE	Joachim Zeller

2	0
EFDD	Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Lola Sánchez Caldentey

Význam zkratk:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se